

Sendes til NKRsekretariat@sst.dk

Høringssvar vedrørende National Klinisk retningslinje for forebyggelse og behandling af adfærdsforstyrrelser hos personer med demens.

DemensKoordinatorer i Danmark (DKDK) takker for muligheden for at afgive høringssvar på ovennævnte retningslinje

DKDK har været repræsenteret i udarbejdelsen af National klinisk retningslinje for forebyggelse og behandling af adfærdsforstyrrelser hos personer med demens.

Det er desværre derfor ikke en overraskelse, at retningslinjerne kun indeholde svage anbefalinger for nonfarmakologisk behandling som førstevalg ved forebyggelse og behandling af BPSD.

Et af udgangspunkterne for disse retningslinjer er det anerkendte princip, at plejemæssige, psykosociale og miljømæssige tiltag er første tiltag til forebyggelse og behandling ved BPSD.

Det er derfor beklageligt, at der ikke har kunnet findes valid forskning der i større grad har kunnet støtte udbredelsen af disse tiltag.

Bestyrelsen i DKDK er derfor kritisk over for de kriterier og metoder der bruges i udarbejdelse af retningslinjer, da det kan være dem, som udelukker de gode rapporter og praktiske eksempler der findes.

Hvis det fra centralt hold ønskes at der fremover kommer mere fokus på det nonfarmakologiske aspekt i demensomsorgen er der behov både for mere forskning på området, og for at der findes en bedre overensstemmelse mellem den måde der i praksis udvikles og afprøves viden på og så de inklusionskriterier der når der udarbejdes nationale retningslinjer.

Bestyrelsen i DKDK har ofte drøftet flere af de dilemma, der er mellem medicin og pædagogik. Ønsket om, at der ordineres medicin, er sjældent et problem som demenskoordinatorerne er involveret i, men det forekommer. Det er bestyrelsens holdning, at bedre uddannet basispersonale, vil kunne sikre mere og bedre anvendelse af de plejemæssige/pædagogiske tiltag - i stedet for medicin.

På samme måde har bestyrelsen drøftet, at f.eks. en udredningsenhed bliver bedt om at ordinere medicin til patienter/ borgere, som ville have mindst lige så god effekt af flere "varme hænder".

Det er ikke usædvanligt, at det direkte bliver sagt, at der ikke er personale nok og så må der sættes ind med medicin.

På plejecentre høres argumentet, at for medbeboernes skyld, er det nødvendigt at skabe noget ro.

Bestyrelsen i DKDK vil derfor på det kraftigste opfordre til, at der sættes midler af til valide undersøgelser af effekten af den plejemæssige/pædagogiske indsats.

På vegne af bestyrelsen i DemensKoordinatorer i Danmark

Marianne Lundsgaard
Faglig sekretær